

Enkhuizen

EMBARGO
tot
dinsdag 24 april 2018 - 20.00uur

Informatie april 2018

Informateursrapport

Balanceren op Scheidslijnen

Opdracht aan de InformatEUR

De Enkhuizer uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen van 21 maart 2018 zette de SP, als grootste partij, aan tot het houden van verkennende gesprekken met de andere fracties.

In de eerste raadsvergadering op 29 maart werd hieruit geconcludeerd dat een aantal partijen een raadsbreed akkoord nastreeft, terwijl wellicht de meeste fracties een coalitie willen sluiten en een onderzoek willen doen naar de mogelijkheden om een raadsbreed akkoord in de toekomst mogelijk te maken.

Voorgeschiedenis

De ontmanteling van het Enkhuizer college, in april 2017, gepaard gaande met het amoveren van de aan het coalitiemechanisme gekoppelde besluitvormingsmethode, leidt een jaar later binnen de gemeenteraad in Enkhuizen tot sterk uiteenlopende voorkeuren en adviezen inzake het informatieproces.

De verkiezingsuitslag van maart 2018, met zijn grote overeenkomsten met 2014, laat zich niet direct vertalen in een allerwege acceptabele en gezwinde oplossing.

De moeilijk definieerbare maatschappelijke en politieke scheidslijnen in de Gemeente Enkhuizen staan een ongecompliceerde benadering ook deze jaargang weer in de weg.

Ten gevolge daarvan moest, qua besluitvorming, allereerst een stakende stemming over de keuze van de informateur en het verschil van inzicht in de organisatie van het informatieproces, beslecht worden. Op methodische gronden werd het nut en de noodzaak van het aanstellen van een informateur, of althans een enkele, deels betwist.

Pogingen om dit geschil op een harmonieuze en transparante wijze op te lossen leidden tot een vertraging van de uiteindelijke informateurs benoeming. Complexiteit, toon en tempo waren hiermee gezet.

Inleiding Tekst Informateurs-opdracht 6 april 2018.

“De opdracht luidt als volgt:

Het onderzoeken van een breed gedragen coalitie, waarbij gedacht moet worden deze rondom de SP te vormen.

Tevens te onderzoeken hoe er binnen de fracties gedacht wordt om te komen tot een raadsbreed akkoord, welke stappen hiertoe gezet dienen te worden en welke randvoorwaarden hiervoor noodzakelijk zijn en te inventariseren welke onderwerpen nu al raadsbreed behandeld zouden kunnen worden.

De verkiezingsuitslag betekent dat een meerderheidscoalitie moet bestaan uit minstens 4 partijen.”

Gevolgde methode

Om te komen tot een advies over een stabiel en evenwichtig bestuur in de gemeente Enkhuizen voor de periode 2018-2022, wordt op een drietal niveaus onderzocht welke voorkeuren van de gekozen partijen op een meerderheid in de gemeenteraad kunnen rekenen.

Een juiste balans tussen overtuigingen van een raadsmeerderheid inzake respectievelijk het Bestuursakkoord, het Beleidsakkoord en de Collegevorming zal naar verwachting een advies ten aanzien van het tot stand brengen van een goed Enkhuizer gemeentebestuur mogelijk maken.

Hiertoe is een uniforme vragenlijst opgesteld die van te voren aan de fracties is toegezonden.

Vanuit de ambitie om de verkiezingsuitslag in Enkhuizen evenzeer te benutten om een zo groot mogelijk draagvlak van kiezers te verenigen, is tevens onderzocht welke aansluiting mogelijk zou kunnen zijn tussen de twee partijen die de meeste kiezers hebben getrokken. In andere gemeenten heeft een dergelijke combinatie, die recht poogt te doen aan de kiezerswensen, recent immers ook effectief het bestuur geleverd.

Deze aanpak resulteerde in de uitnodiging aan elk van de fractievoorzitters afzonderlijk om gedurende maximaal 90 minuten een grondige beschouwing van zienswijzen, standpunten en adviezen door te nemen. Daarbij stond het partijen vrij om het gesprek met meerdere vertegenwoordigers aan te gaan. De informateur werd voor de gespreksverslaglegging bijgestaan door de Griffier.

Planning technisch was het helaas onmogelijk deze gesprekken binnen 1 week af te ronden. Op maandagavond 16 april is de eerste gespreksronde geëindigd.

Tegelijk is, zo voortvarend als mogelijk, aan één der partijen met cruciale aarzelingen, die de beoogde coalitievorming in de weg zouden kunnen staan, terstond beslissende informatie verstrekt, zodat er in door hen in tweede termijn een standpunt terzake de coalitievorming kon worden ingenomen.

Uitvergroete scheidslijnen: Raadsbrede aanpak tegenover Brede coalitie De bevindingen

Na april 2017 is een werkwijze ingezet om een tamelijk beleidsarm, resterend collegewerkplan af te werken via een besluitvormingsmechanisme dat in Enkhuizen de raadsbrede aanpak is genoemd*

*zie ook ROB RAPPORT Nieuwe Politiek, Nieuwe Akkoorden

Deze aanpak wordt door een aantal partijen aangeprezen als een adequate methode om ook in het vervolg efficiënte besluitvorming in de raad tot stand te brengen en daarmee ongewenste coalitie- en oppositie-spanning uit te schakelen, althans sterk te beteugelen,

Het, in oude termen, College-Plan, de opdracht aan het College, behelst in deze bestuursopvatting een takenlijst, met prioriteitsduiding van een geschat zevental onderwerpen, met een beleidshorizon van anderhalf tot twee jaar.

Deze lijst met zaken, die moeten worden opgepakt, wordt in een constituerende vergadering met alle 17 raadsleden bij meerderheid vastgesteld.

De benodigde wethouders worden eveneens door de Gemeenteraad, na stemming, benoemd en aangesteld.

Daarbij wordt tevens uitgegaan van het continueren van de gebruikte wervingsmethode van wethouders: adequate vakwethouders gezocht, zonder noodzakelijke politieke binding aan enige Enkhuizer partij, op basis van overeengekomen profielen.

Als richtinggevend onderscheid dient naar verluid het drietal basisprofielen Wethouder Financiën, Wethouder Stenen, Wethouder Mensen, dat nader wordt ingevuld.

Door partijen die de raadsbrede aanpak voorstaan wordt zonder reserve betoogd dat de, naar hun oordeel geslaagde proefperiode van de afgelopen 11 maanden, zonder nadere restricties of voorwaarden, kan worden gecontinueerd.

De Randvoorwaardenwens

Vervolgens wordt de wens van bovenal de SP, om bezinning en voorbeschouwing hierop aan te gaan, gekoppeld aan een poging tot gezamenlijke uitwerking van randvoorwaarden, zoals gemeld in de informatieopdracht, als onnodig vertragend gekenmerkt of in enkele gevallen als politieke tactiek geduid om de gewenste en noodzakelijke vernieuwing te blokkeren of op een zijspoor te manoeuvreren.

In het aan de Enkhuizer gemeenteraad beschikbaar gestelde rapport "Nieuwe Politiek, Nieuwe Akkoorden" van de Raad voor het Openbaar Bestuur werd o.m. een tiental tips beschreven.

De wenselijkheid van het vaststellen van randvoorwaarden werd alleen al gevoed door deze tips, ook te lezen als succes- en faalfactoren. Het rapport geeft echter ook nog vele andere aanwijzingen tot behoedzaamheid.

“1 Begin zo vroeg mogelijk voor de raadsverkiezingen met de voorbereidingen van het bestuursakkoord. Dat scheelt tijd in het tot stand brengen van bestuursakkoorden nieuwe stijl.

2 Benader niet alleen de *usual suspects*, maar ook de moeilijk bereikbare groepen en niet georganiseerde bewoners.

3 Betrek de driehoek burgemeester, griffier, gemeentesecretaris intensief bij het akkoordenproces.

4 Wees duidelijk over de competenties en rollen van de informateur en andere betrokkenen, zoals de burgemeester, de griffier en bestuursondersteuners.

5 Creëer een ontspannen, open en constructieve sfeer tijdens de onderhandelingen.

6 Zorg voor een sterke proces- en gespreksleider, die goed kan luisteren, partijen kan verbinden zowel op relatie als op inhoud en die zich niet laat leiden door politieke voorkeuren.

7 Het proces moet niet te lang duren, beperk daarom het raadsprogramma tot de hoofdlijnen. Tegelijkertijd moet worden voorkomen dat het raads- programma op een te hoog abstractieniveau zit, waardoor in het uitvoerings- programma van het college een andere uitleg of uitwerking komt dan de raad voor ogen had. Door de (kandidaat-)wethouders al vanaf het begin bij de totstandkoming van het raadsprogramma te betrekken kan dit probleem worden voorkomen. Het college kan met de kennis opgedaan tijdens de totstandkoming van het raadsprogramma een goede verbinding maken tussen dit programma en het uitvoeringsprogramma.

8 Neem het raadsprogramma op in de meerjarenbegroting en in de Planning & Control-cyclus. Er wordt hierdoor een duidelijke verbinding gemaakt tussen de in het programma geformuleerde maatschappelijke effecten en het beschikbare geld.

9 Zorg dat er altijd een raadsbesluit wordt genomen over het akkoord dat wordt afgesloten.

10 Het is belangrijk dat alle partijen de noodzaak voor een bestuursakkoord nieuwe stijl inzien en voelen.”

De Enkhuizer Gemeenteraadsverkiezingsuitslag 2018, gekoppeld aan de politiek-bestuurlijke constellatie, noodde een aantal partijen, waaronder de SP, tot voorzichtigheid bij het aangaan van al te voortvarende experimenten met de nieuwe methode van besturen.

Vandaar dat getracht is vanuit de bestuurlijk en beleidsmatig vertrouwde basis van een coalitieakkoord te werken naar een overgangsfase van het nieuwe bestuur.

Een breed gedragen coalitie, of tenminste een ideologisch sterk verwante coalitie levert

in beginsel de benodigde stabiliteit waarop, ook verdergaande, experimenten gestoeld kunnen worden.

De coalitiegrootte

De zoektocht naar een fundament voor een breed gedragen coalitie bevat logischerwijs getalsmatige duidingen in relatie tot de 17 beschikbare raadszetels in Enkhuizen.

Er is sprake van een breed gedragen coalitie als deze, mede gelet op de recente Enkhuizer politieke geschiedenis, tenminste op 11 coalitie-dragende raadszetels kan vertrouwen.

Een smalle meerderheidscoalitie, gebaseerd op een coalitie met 9 direct steunende raadszetels, kan in principe ook als stabiele meerderheid worden aangemerkt, indien er een ideologisch sterke verwantschap is.

Ten aanzien van het Bestuursakkoord: De bevindingen

Leidend in de besluitvormingswereld die het Gemeentebestuur in essentie kenmerkt, is hier de factor mens en organisatie.

De gesprekken leverden sterke inzichten op over de onderlinge verhoudingen en onderlinge waardering op raadsniveau. Deze duidingen lopen sterk uiteen.

Gemeenschappelijk element in de interviews is het bijna door iedereen uitgesproken ongemak met de huidige verhoudingen in de raad.

Hier ligt een aanknopingspunt om mee te beginnen:

wat zou een gewenste manier van debatteren en besluitvorming zijn?

Wat is er nodig om de cultuur te verbeteren?

Dat zou, ongeacht coalitie of raadsbreed akkoord voorop moeten staan.

Tevens werd ruimte gemaakt om de moeilijkheidsfactor van het snel, efficiënt, verstandig, doorgronden, afwegen en beslissen van geagendeerde zaken, in de grote informatiestroom die het raadswerk kenmerkt, aan de orde te stellen.

Op de beide onderdelen werd een verschil van opvatting en een sterk verschil van onderlinge waardering inzichtelijk. Uiteenlopend van de opvatting dat (Landelijke) Partijen een instructierol en inwerkrol hebben, tot een beschouwing dat raadsleden recht hebben om naturel te zijn en te blijven.

De gemelde randvoorwaarden in de Informatieopdracht zijn mede gegrond op het zorgvuldigheidsbeginsel dat zowel de mens, (het raadslid, de wethouder) alsmede de organisatie (de Griffie, het College en het Gemeente-apparaat), heeft te dienen.

Slecht voorbereide pilots en onvoldoende gekaderde besluitvormingsexperimenten hebben een groot afbreukrisico. Een experimenteerfase met –gedeeltelijk- raadsbrede aanpak daarom verdient een weloverwogen en geconditioneerde start.

De wens om randvoorwaarden op te nemen wordt, in tegenstelling tot bovengemelde constructieve bedoelingen, echter door enkele partijen gezien als politiek-strategische rempraktijk, terwijl anderen zelfs getuigen van een uiting van onvervalst dedain inzake de kwaliteit van raadsleden.

Partijen hebben uiteindelijk wel oog voor de nadere instructie en het inwerken van (nieuwe) raadsleden op nieuwe ontwikkelingen, Het aanzienlijke verschil van interne begeleiding binnen de politieke groeperingen, werd meermalen vastgesteld. Evenals dat de serieuze inspanningen van Presidium en Griffie op voorlichting, kwaliteitsverbetering en kennisoverdracht in het (nabije) verleden, vaak in ernstige mate genegeerd werden. Geen of weinig opkomst liet het instructieprogramma doodbloeden.

Ook een andere cruciale factor “de wethouderswerving, -toedeling en –aanstelling” in de raadsbrede aanpak is grondig besproken: Voorstanders melden een beleidshorizon van anderhalf tot maximaal een tweetal jaar, waarbinnen de overeengekomen takenlijst door, desnoods partijloze, vakwethouders, wordt afgewerkt. Het overzicht over de takenlijst van laatste 2 jaren van de college-zittingsduur ontbreekt dan logischerwijs in dit systeem, tenzij vertragingen aan de orde zijn.

De houdbaarheid van de raadsbrede wethouder wordt theoretisch langer ingeschat daar vertrek door afstemmen in de raad alleen verwacht mag worden als de wethouder zich schuldig maakt aan ongewenst, grensoverschrijdend gedrag, niet integer blijkt of zijn werk niet aankan.

De coalitie-wethouder mag in Enkhuizen doorgaans rekenen op oppositionele, negatievere, aandacht, hetgeen de valkans verhoogt.

Vanuit het coalitiedenken komt daarop een contraire visie: De coalitiewethouder wordt in nieuwe of afwijkende problematieken die niet voorzien werden bij het tot stand komen van het Collegeprogramma, doorgaans gesteund door de coalitiedragende fracties, de eigen fractie en zet dit vertrouwen ook naar buiten om in duidelijk, waar nodig daadkrachtig bestuur. Daarna controleert de raad de bestuurlijke handelingen op hoofdlijnen zonder dat er gedetailleerde taken van te voren werden uitgelijnd. Dat coalitiewethouders per definitie een voortijdig vertrek afdwongen werd niet als een aperte systeemfout gekarakteriseerd.

Hoe het ook zij, er is een principiële wil aanwezig om er met elkaar uit te komen. De vraag rijst met welke wijze van formatieve verkenningen werken we de scheidslijnen tussen de voor- en tegenstanders weg.

Ten aanzien van de beleidsakkoorden De bevindingen

De algemene lijn die, vrijwel door alle fracties, wordt aangehangen, is dat iedereen het beste wil voor de Enkhuizers en de stad. Enkele partijen verbreden de politieke en bestuurlijke aandacht ook welbewust naar het regio-niveau.

De zorg om een toekomstige samenwerking, of fusie, met buurgemeenten, komt tot uitdrukking in vele passages.

Samengevat: de stad Enkhuisen, de gemeente Enkhuisen, zet bij voorkeur in SED verband de uitdagingen voor de toekomst in een stadsvisie en een streekvisie neer, mede gelet op de mogelijk aanstaande gemeentelijke fusie.

Maar door het ontbreken van een meer specifieke invulling van de diverse onderwerpen leidt dit vooralsnog niet enkelvoudig naar een scherp omljnd takenpakket of collegeprogramma.

Wel is een opsomming mogelijk van onderwerpen die door fracties zijn genomineerd als kandidaat onderwerpen voor de taken- en prioriteitenlijst.
In willekeurige volgorde:

Parkeren
(Behoud) Sociaal domein
Bestuurlijke fusie
Samenvoeging SED
(Sociale) woningbouw
Duurzaamheidsbeleid/verduurzaming
Omgevingswet

Op coalitie-niveau hoedden beleidsakkoorden in het algemeen de beschermenswaardige belangen van een coalitie, soms de kroonjuwelen van partijen, of tenminste de al of niet in het nabije verleden, moeizaam bereikte, resultaten.

In die zin heeft de zoektocht naar een meerderheidscoalitie als belangrijke drijfveer de wens om het sociale beleid, het armoedebeleid, de specifieke Enkhuizer accenten in tact te laten.

De vrees dat door de druk op de gemeentebegroting, de overdracht van rijkstaken naar gemeenteniveau, zonder voldoende financiële middelentoedeling, er keuzedwang kan gaan ontstaan die sociale voorzieningen aantast, voedt de stellingname tegen ongeclausuleerde raadsbrede aanpak.

Voor zover er sprake is van een controverse tussen raadsbrede adepten en de coalitie/oppositie aanhangers, zou het kweken van wederzijds begrip, in samenhang met verhoging van de kennis over de ins en outs van de raadsbrede aanpak, de tegenstellingen kunnen wegnemen of op constructievere leest schoeien.

Ook daarbij zullen de noodzakelijk te achten randvoorwaarden dienen te worden aangevat.

Ten aanzien van de coalitievisie

A

Het streven naar Coalitievorming met coalitieakkoord , collegeprogramma etc, is hierboven geduid.

In essentie biedt de coalitie, met een coalitie akkoord, vertrouwen aan het College om aan de gang te gaan, met een meer of minder gedetailleerd uitvoeringsprogramma dat richting, sturing en bedding geeft aan het beleid.

Zeker in het langere termijn perspectief van het bestuur geldt:
“Als je weet wat je niet wilt, moet je ook weten wat je wèl wilt”

Een viertal Enkhuizer politieke partijen willen pogen zich aan een coalitieakkoord, met een coalitie-uitvoeringsprogramma verbinden.

Deze partijen vertonen in belangrijke mate weerstand tegen en serieus te nemen kritiek op de systematiek van de raadsbrede aanpak. Hun 8 raadszetels vertegenwoordigen een niet te verontachtzamen deel van de Enkhuizer kiezers.

B

De raadsbrede aanpak als
Technocratische innovatie
Sfeerverbeterende innovatie en
Politieke innovatie

Uitgangspunten:

De Raadsbrede aanpak is in zijn vernieuwende insteek een op technocratische leest geschoeide innovatie van de besluitvorming.

Gepoogd wordt om de democratische verhoudingen met een lossere, meer ongebonden besluitvormingssfeer te verbeteren. In de theorie kunnen raadsleden, ook zonder fractiediscipline, hun stem naar eigen inzicht uitbrengen.

De oppositionele krachten worden per onderwerp gesorteerd en niet langer in coalitiecongsi's, waarmee naar verwachting een prettiger raadsklimaat te stichten is.

Er is geen coalitieprogramma maar een prioriteitenlijst, vooraf vastgesteld in nauw overleg met 17 raadsleden

Kaderstellend werken: Niet bij voorbaat zeggen hoe zaken moeten worden opgepakt; het is bekend, of mag bekend worden verondersteld, welke kant we op willen

De wethouders te verplichten elk voorstel van tenminste een extra scenario te voorzien opdat door de raad gekozen kan worden uit varianten

Aandachtspunt is dat de werfkracht op wethouders in de raadsbrede benadering voor Enkhuizen ook te gering kan zijn door een samenstel van factoren als gemeentegrootte, ligging, complexiteit, bestuurlijk imago en stabiliteit.

Op het niveau van de collegiale bejegening verwachten diverse voorstanders van de raadsbrede aanpak zoals bovengemeld een beter niveau als bonus:

De onderlinge verhoudingen in de Enkhuizer raad worden thans veelvuldig als niet constructief beleefd.

De sfeer moet beter, de bejegening anders. Het demonteren van de coalitiedruk, door het wegnemen van coalitiedwang, wordt als panacee gepresenteerd voor genormaliseerde verhoudingen. "Onderlinge kift kan dan achter ons gelaten worden".

Echter ook: Voorstanders van de raadsbrede aanpak zien wellicht in ernstige mate over het hoofd dat ook in de nieuwe situatie politieke verschillen van inzicht het debat zullen blijven aanjagen.

Het slagen van deze aanpak vraagt naar verluid extra inspanning van raadsleden. De voorbereiding op dossiers en voorgelegde scenario's vergt in het algemeen meer van raadsleden, mede met het oog de meespelende organisatie van de burgerbetrokkenheid.

Zonder nadere gedegen, constructieve en ontspannen gesprekken, zal geen nieuwe bestuursvorm kunnen worden ontwikkeld. Vertrouwen, welwillendheid, proceskennis en proceduremacht moet worden gedeeld en gemobiliseerd om een nieuw type bestuur te laten groeien.

Getoetst aan de eisen, beschreven in het ROB-rapport, rijst twijfel of Enkhuizen thans al in voldoende mate aan de voorwaarden tot slagen voldoet.

Een integrale, raadsbrede, transparante bestudering van de situatie is zeer wenselijk.

Een Enkhuizer Conventie, als resultaat van deze raadsstudie, als een reeks afspraken over randvoorwaarden op hoofdlijnen, maar ook randvoorwaarden op breekbare details, wordt streng aanbevolen.

Een onafhankelijk buitenstaander, verkenner of formateur, met een politieke middenpositie, of geheel neutraal is sterk te overwegen in het volgende stadium.

C. De derde weg

Het zoeken naar een tussenweg is mede ingegeven omdat de scheidslijn tussen de twee concurrerende systemen ten diepste ook geduid kan worden als een kloof tussen overheidsopvattingen op lokaal niveau, de wijze van organisatie van de burgerparticipatie, het politiek activisme, de acceptatie van medebewind enzovoorts. Ideologie per programma of ideologie per dossier laat zich dan, op de Derde Weg, meer stapsgewijs sorteren en hanteren.

Omdat de eventuele switch naar een raadsbrede aanpak in Enkhuizen ook geen duidelijk verkiezingsitem is geweest, moge het de voorstanders ervan aanzetten tot behoedzaamheid en interesse in de beweegredenen van een groep collega's die –na gesneefde coalitiebesprekingen- een gepassioneerde minderheid kan worden genoemd.

Een beleidsarm coalitieakkoord, met slechts een beknopt aantal onderwerpen, geeft dan ruimte om daarnaast de raadsbrede aanpak van tal van vraagstukken op te pakken.

Voor de uitwerking van een noodzakelijk geacht stappenplan dat, naast een coalitieakkoord, een experiment met raadsbrede-aanpak, voor zowel Raad, College, Ambtelijke Organisatie, burgers als maatschappelijke organisaties, is door fracties in dit stadium nog onvoldoende informatie aangeleverd.

Tegelijk wordt wel, ook bij enkele fracties die raadsbreed-aanhangers zijn, een zekere vrees uitgesproken dat onbalans met de fusie-buurgemeenten moet worden vermeden terzake de ontwikkeling van de besluitvormingsmethoden.

Ook kwamen diverse vragen op die in de uitwerking van de randvoorwaarden een goed onderling begrip en constructieve relaties zou moeten borgen
{Een van de Vraagpunten uitgelicht: Raadsleden hebben het recht om initiatiefvoorstel in te dienen; wordt dat recht een onderdeel van het RBP, of wordt een dergelijk initiatief gezien als een ongewenste afwijking van de leer. Want goed functionerende collega's c.q. wethouders zou het de eer te na kunnen zijn om een initiatiefvoorstel te moeten accepteren}

Extra Aanbeveling:

De nieuwsgierigheid en de weerstand zijn tegelijk gewekt, de begeleiding om een volgende constructieve fase te bereiken, is hard nodig, zeker nu de voor- en tegenstanders vrijwel in een 50/50 verhouding elkaars opponenten zijn.

De Tussenbalans:

D66, VVD, HEA, EV nemen geen deel aan een (ouderwetse) coalitie. Ook PvdA kiest, na een gezamenlijk beraad, voor een uitwerking via de rba-variant.

Een brede coalitie van SP, PvdA, CDA, NE en CU/SGP behoort aldus niet zondermeer tot de mogelijkheden:

PvdA wil niet met NE en ook niet in een SP gedomineerde coalitie.

Een smalle coalitie SP, CDA, NE, CU/SGP stuit op onverenigbaarheid van samenwerking van CU/SGP met NE.

Andere coalities blijven in dit stadium eveneens achter de horizon

Resultaat opdrachtdeel A:

Het onderzoeken van een breed gedragen coalitie, waarbij gedacht moet worden deze rondom de SP te vormen.

Het onderzoek naar de mogelijkheid van een breed gedragen coalitie leidt in dit stadium tot de vaststelling dat deze in Enkhuizen in 2018 niet zonder meer te realiseren valt.

Ook coalitie-varianten die op een krappe meerderheid gebaseerd zou zijn, worden uiteindelijk door onvoldoende fracties onderschreven.

Resultaat en advies opdrachtdeel B:

Tevens te onderzoeken hoe er binnen de fracties gedacht wordt om te komen tot een raadsbreed akkoord, welke stappen hiertoe gezet dienen te worden en welke randvoorwaarden hiervoor noodzakelijk zijn en te inventariseren welke onderwerpen nu al raadsbreed behandeld zouden kunnen worden.

Op grond van al het bovenstaande kom ik tot het volgende advies:

Advies opdrachtdeel B:

De voorwaarden om tot succesvolle invoering van een Raadsbrede aanpak te komen, zoals beschreven in het ROB rapport, zijn in belangrijke mate op korte termijn niet in voldoende mate aanwezig te achten in de Enkhuizer situatie.

De politiek dient eerst te onderzoeken of de omstandigheden in Enkhuizen al een voldoende succesvolle invoering rechtvaardigen. Is Enkhuizen er echt klaar voor?

Een grondige, liefst gezamenlijke studie, door alle partijen, van deze aspecten, acht ik dringend gewenst.

Zolang de integrale onmiddellijke invoering van de Raadsbrede filosofie bij zovelen het denken in Enkhuizen blijft bezighouden, zal er geen mogelijkheid zijn om coalities te realiseren. Ook, indien toch nodig, een bredere, van welke stabiele samenstelling dan ook.

De vervolgbesprekingen over eventuele uitwerking van en samenwerking op Raadsbrede aanpak, tussen SP en VVD en andere fracties wordt bij voorkeur door een externe verkenner/formateur begeleid.

Er zijn nl., ondanks vele elementen van tegenspraak, bewegingen en handreikingen te faciliteren tussen contrasterende partijen in Enkhuizen, waarbij over en weer kennis en begrip gewisseld en gedeeld gaat worden in een verkennende formatie-fase, geleid door een externe verkenner/formateur, gericht op het overbruggen van de gerezen controversie Coalitie/oppositie vs Raadsbrede Aanpak.

Vandaar dat ik, gezien al het bovenstaande, u aldus adviseer een gezamenlijke aanpak te ontwikkelen gericht op een stabiele bestuurs-situatie in Enkhuizen.

R.R. Keur
Informateur
20 april 2018